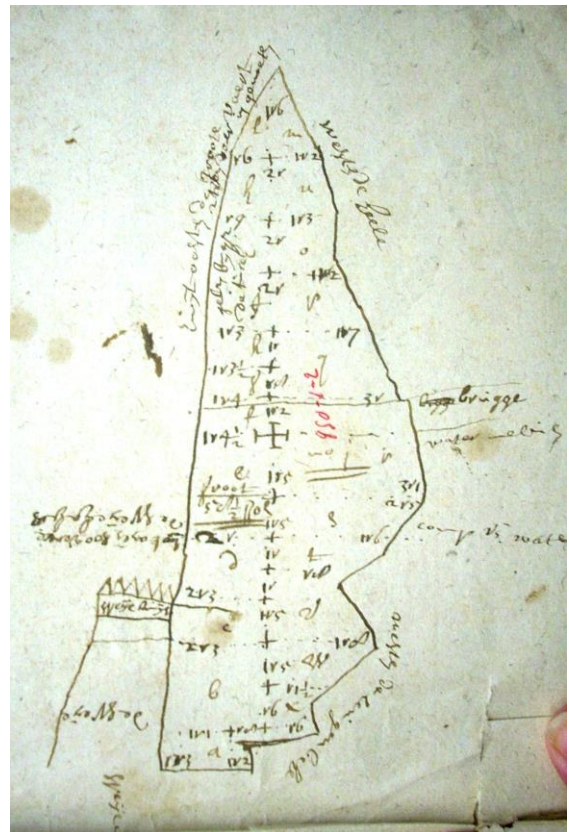
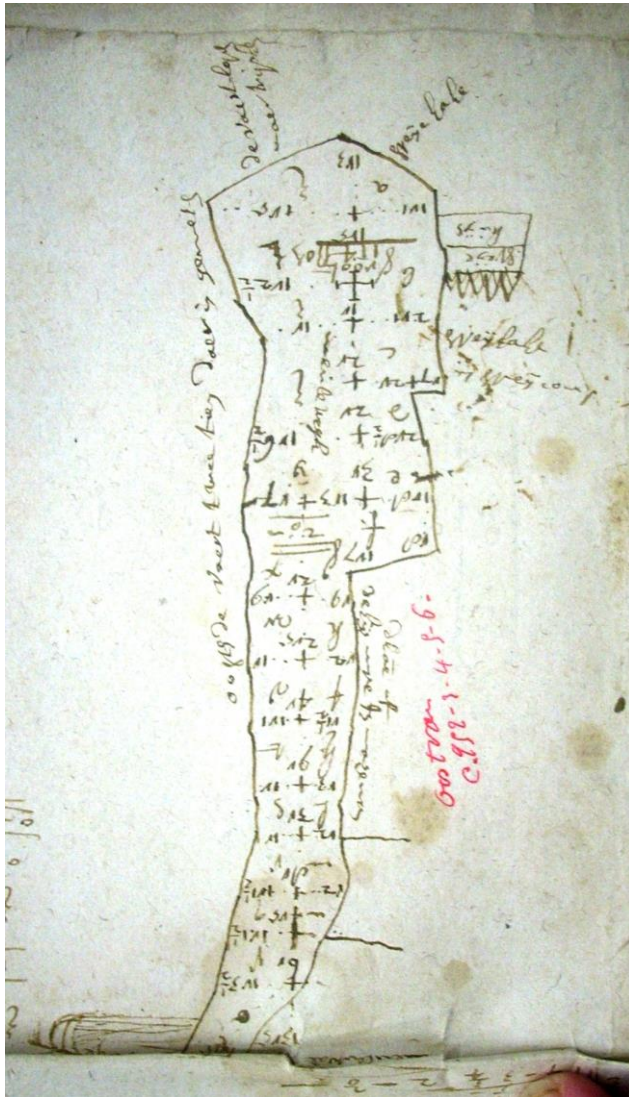

Jaar 1367 - De watermolen -

Zoals we zagen in onze voorgaande artikels over de Poperingse molens waren er rond 1315 twee watermolens te Poperinge, waarvan één deze in het huidige Frimoutpark zich bevond. Deze molen was er dus reeds vooraleer de schipvaart werd aangelegd in 1367 en bleef ook nog draaien nadat de vaart was afgeschaft.

De oudste tekening van de ligging van de molen – en tevens van de speye bij deze molen – dateert uit 1687 en werd opgemaakt door een landmeter.

Op het plannetje rechts boven staan de volgende notities:

Rechts: westen – de keele – met iets daaronder: loopbrugge en daaronder: watermeulen en verder staat er nog: westen – de Leugenbeke

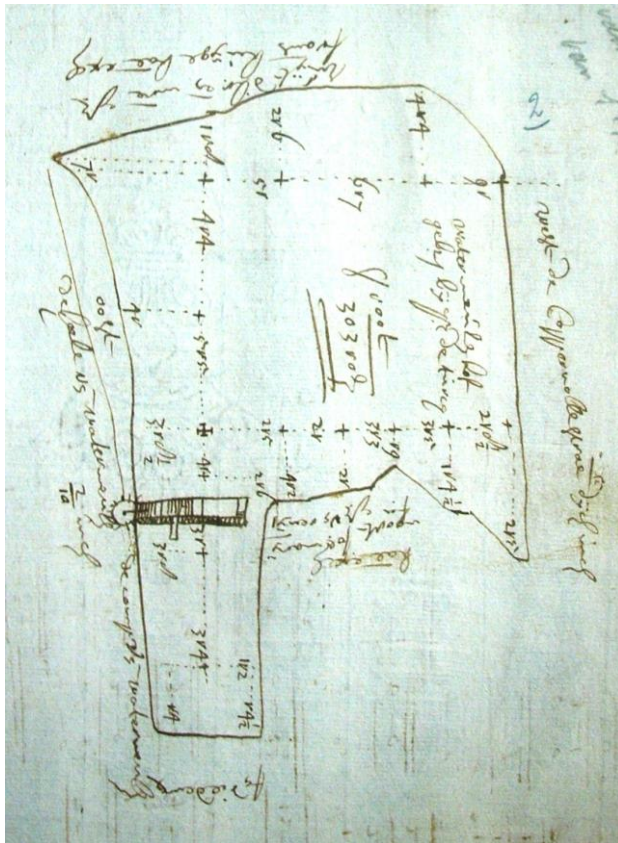
Links staat er: het speyehuys – daar achter

staat: kayen soo verre de speyekaken en verder: zuyt – oosten – de groote vaert

Op het linkse plannetje zien we de volgende notities staan:

Links staat er: oosten de vaert

Bovenaan staat er: de vaert loopende naer tRipken – en daarnaast: Speyekake

In dezelfde bundel landmeterstekeningen zit er een opmeting van het erf waarop de watermolen stond en dat aansloot bij de toenmalige Coppennollestraete, de huidige Veurnestraete.

De tekeningen samen nemende, zien we daardoor dat de toenmalige situatie toch sterk verschilde met de huidige situatie.

De notities van Loys, de landmeter bestonden uit:

Onderaan: Jan Diedeman

Links: oost - de keele van de watermeulen met daarlangs: de comp van de watermeulen

Bovenaan: d'heer ende meester Frans Huyghe

Rechts: west – de Coppennollestraete – dyck inclus

Uit deze plannetjes kunnen we alleen maar besluiten dat de watermolen een eigen 'keele' had, of een eigen aftakking, los van de beek.

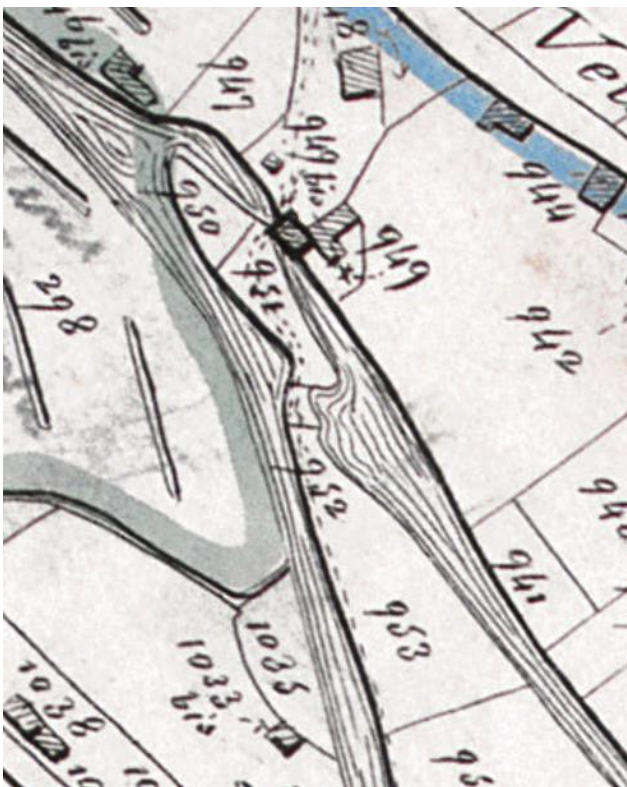
De watermolen lag dus ongeveer een 15-tal meter van de speye af.

Als we goed kijken zien we dit op de kaart uit de Atlas van de buurtwegen uit 1841 – die erg gedetailleerd is, ook.

En er is ook nog een tekening van deze situatie bewaard gebleven. In het boek van John Verpaalen 'Molens van het Hoppeland' vinden we de onderstaande tekening van Philippe Glorieux.

23 - Impressie van de watermolen door Ph. Glorieux.

Op deze tekening zien we tussen het speiehuis en de watermolen, een rij bomen staan, die dus duidelijk wijzen op een stuk grond gelegen tussen de ‘keel’ van de watermolen en de beek met het daarop staande ‘speyehuys’.

Op **de Poppkaart** uit de jaren 1865 – 1870 zien we dat de situatie veranderd is. De watermolen ligt volledig tegen het speyehuis aan.

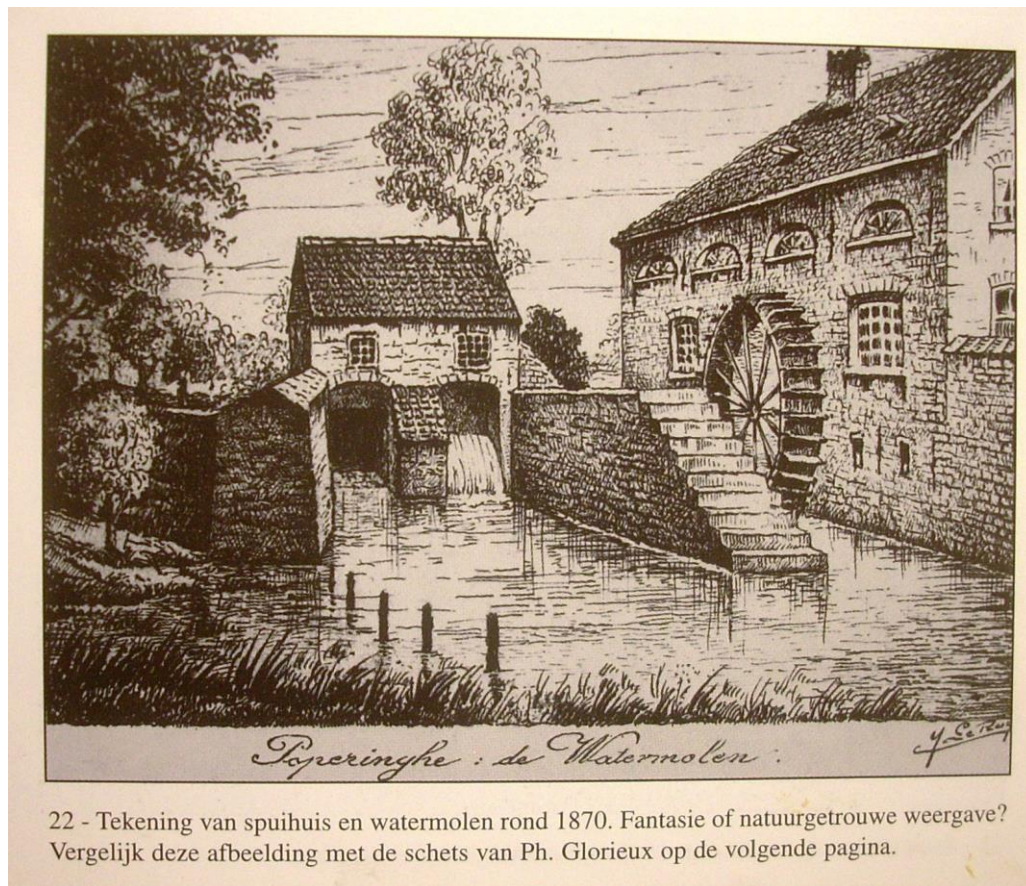
De molen werd dus tussen 1850 en 1865 – eigendom zijnde van Devrièvre Sylvia, echtgenote van Gustave Pecsteen van Ruddervorode, verplaatst en opnieuw opgebouwd.

In hetzelfde boek 'Molens van het Hoppeland' haalt John Verpaalen een

tweede tekening aan, die rond 1870 door een zekere Leroy getekend is geworden.

Hier zien we de nieuwe molen in zijn volle glorie staan.

Er is een nieuwe 'keele' gegraven en er is een 'kaaimuur' gebouwd tussen de 'speye' en het molenrad. De molen staat ook anders georiënteerd.

De watermolen werd op 24 december 1874 aangekocht door de stad Poperinghe om in 1887 afgebroken te worden. Waarschijnlijk was de molenactiviteit toen al een drietal jaren stopgezet. De laatst gekende molenaar was **Justinus Houwen – Catrysse** die de molen in 1871 doorverkocht aan de notaris **Desire Vandenbogaerde**.

Daarna vinden we enkele fotokaarten waarop het 'speyehuis' verkeerdelijk 'de watermolen' wordt genoemd.

Er is een foto bewaard gebleven uit het einde van de 19de eeuw, waar het speyehuis op staat. Deze foto werd genomen, komende van Poperinge. We zien het speyehuis, met neergelaten speye en we zien de 'speyekaken' met het stuk grond tussen de 'Vleterbeek' en de Vaart gelegen.

De vaart zou pas rond 1911 volgegooid worden en geslecht.

Poperinghe

L'ancien moulin à eau

